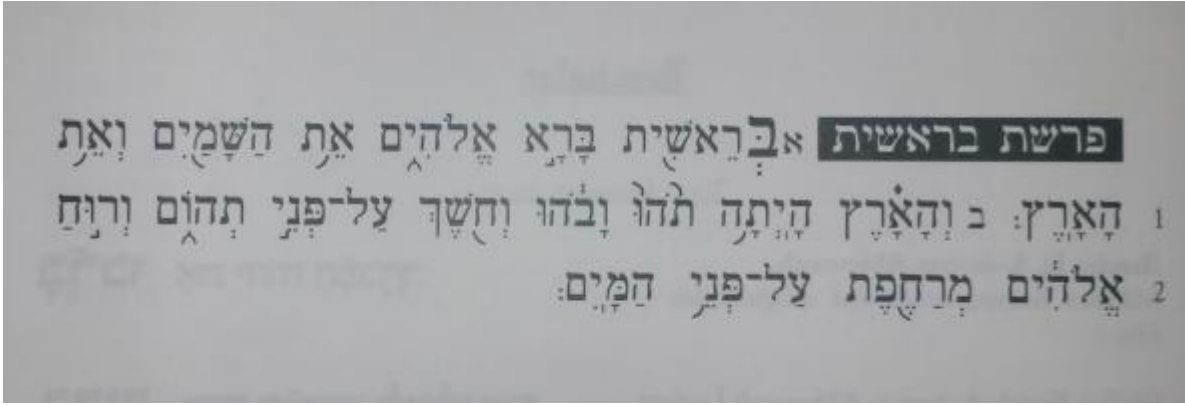


KAYNAK : <https://saklitarih.wordpress.com/2015/02/02/tevratta-yaratilis-ve-hz-adem/>

Türkçe’de Tevrat, Musevi inancında “Torah” denilen kutsal kitap; Bereşit 1 “bereşit bara elohim et haşamayim ve’et ha’aretz” yani “Başlangıçta Elohim gökleri ve yeryüzünü yarattı.” cümlesi ile başlar. Kime sorarsanız Tevrat “Bereşit” kelimesi ile başlar ki anlamı çok değişkendir. “bere” yarattı “şit” altı şeklinde kelime bölündüğü gibi, “Reşit” olarak kelime ayrıldığında “ilk-başlangıç” olarak anlaşılması gerektiği, Bişvil Reşit “dünya reşit olarak adlandırılan şeyler uğruna yaratılmıştır. Bu şeyler Tora ve İsrail Halkı’dır. (Raşi) Yani tüm yaratılışın amacı İsrail Halkının Tora’yu uygulama alanı olarak kabul edilmektedir. Kendi kitapları olarak İsrail Halkının kendine pay çıkarması ve kendince böyle yorum yapmaları doğru olabilir. Ama burada tarihi gözle bakarsak farklı yorumlar elbette mümkündür.



Dil bilimi açısından ilk cümle çok farklı olabilir. Torah, alfabenin ilk harfi א ile başlaması gerekirken, “Bet” harfi ile başladığı yazılır. ראשית “reşit” yani ilk – başlangıç demektir başında א ve ב harfleri ne anlamı var?

(Fikir ve sanat eserleri kanununa göre her hakkı saklı olup, kısmen yada tamamen kopyalanamaz)

א alef, İbrani alfabesinde ilk harfi olmasına rağmen kelimenin başına geldiğinde sessizdir ve ses vermeden bir nefes alma gibi kullanılır. Buna Türkçede virgül (,) olarak düşünebiliriz. sonradan gelen BARA kelimesinin sonunda sesli olarak okunur.

Tevrat yorumcuları bu harfi dikkate alınmaması gerektiğini söyler. Devamında gelen ב içi ve altı iki noktalı B harfi reşit kelimesi ile birleştirilir. Hatta B harfinin sayısal değerinin iki olmasından yola çıkanlar bunu ikinci bir yaratışa işaret ettiğini (birinci yaratılış Tanrı katında ruhsal olarak), hatta baştaki א alef ile birlikte okuyarak “Ab-reşit” şeklinde okunduğunda “başlangıcın babası, gökleri, yeryüzünü ve Elohim’i (hükmeden- yeryüzüne hükmeden bedensiz varlıkları) yarattı.” şeklinde okuma yapılmaktadır. (1)



Tevrat'ta, Şemot- Çıkış 4: 16'da "Ve sen (Musa) onun (Harun) üzerinde Elohim gibi olacak(sın)" derken, "sen O'na hükmedeceksin" anlamında kullanıldığı gibi, Bereşit-Tekvin 6.2'de , "Elohim 'in oğulları, insanların kızlarının doğru olduklarını gördüler ve onları eşleri olarak aldılar." Cümlesinde de "hükmedenlerin (düşen meleklerin) oğulları" olarak tercüme edilmesi uygun görülmüştür.

Din tarihi uzmanları Elohim kelimesini Tevrat'ın ilk bölümünde geçen en eski yazıcı okulunun Tanrısı olduğunu ilk bölümde anlatılan yaratılış hikâyesinin farklı olduğunu, Elohim 'in yaratılıştan sonra dünya işleri ile uğraşmadığını, ikinci bölümde ise YHVH (Yeve okunur) tanrısının inancına sahip başka yazıcı okulunun daha insansı özelliklere sahip olduğunu kızdığını, fikir değiştirdiğini, cezalandırdığını, affettiğini böylece (düalist) ikinci Tanrı inancının ortaya çıktığını söylerler.

Bizce bunların hiç biri doğru olamaz. Neden her iki düşünce tarzı bir ve bütün olamaz ki?



Şimdi sizin için çok farklı bir görüş ile Tevrat'ta yaratış ve Hz. Âdem hikayesini anlatalım ve tüm anlaşılmayan ifadeleri birleştirerek, anlaşılır kılalım.

Tevrat'ta ilk günde "gökleri ve yeryüzünü yarattı" cümlesi geçse de, devamında ikinci günde (1.6) "Tanrı göğü yaptı" iadesi geçer. Eğer gök ilk gün yaratılmış ise neden ikinci günde tekrar gökler yaratılmıştır? İlk günde geçen yeryüzü ve göklerin tasarımı ile ikinci günde yaratılan yeryüzü ve gökler tasarımının farklı olmasından başka bir açıklaması olabilir mi?

İbrani Mitolojisinde, yeryüzünde insanlardan önce cinlerin yaşadığını, Âdem'in cennetten kovulması ile cinlerin yaşadığı yeryüzünün tekrar düzenlenerek Âdem'in hilafetine (yönetimine) verildiğini kabul ederler.

Teberi Tarihi; say. 111: İblis' in mahvına sebep şudur; yeryüzünde Âdem' den önce yeryüzünde cinler yaşardı. Tanrı onların aralarında çıkacak davalara bakmak üzere İblis' i kadı tayin etti. Adalet ve doğrulukla hüküm verdiği için Ona Hakem denirdi. İlk vahiyde, İblis'e tebliğ edildi. Tanrı ona kutsal olan ismini vahiy yolu ile bildirdi.

Bu durumda Tevrat'ın ilk cümlesinde geçen "başlangıcın babası, gökleri, yeryüzünü, Elohim'i (hükmeden cinleri- bedensiz varlıkları) yarattı." Yorumu ile Tevrat'ın başındaki (Alef ve Bet) harflerinin oluşu ve okumanın "Ab-reşit" in anlamı daha belirgin hale gelmektedir. Aynı anlamda Elohim kelimesinin Tekvin 6,2'de "düşen melekler" olarak kullanılması bu yorumu ayrıca destekler. Tekvin 'in başındaki es olarak okunan (,) Alef' ten sonra iki sayısı ile simgelenen B gelmesi, sonraki "reşit" yorumu dahi aynı anlama çıkar. "... , ikinci yaratılış..."

Konuyu toplarsak şöyle diyebiliriz; başlangıçta göklerde ve yeryüzünde cin soyu (iblis soyu) yaşıyordu ve yeryüzünün Elohim'i idi. Sonra Yeve Âdem'i yaratmaya karar verdi.

Tekvin 1.26 " Tanrı görüntü ve benzeyişimizde insan yapalım."



Burada Tevrat'ın Tanrı'sının diğer yaratmalarından bir farkı vardır. Targum Yonatan yorumu ile "meleklerden insan yaratılışında yardım almıştır". Teberi tarihinde "Âdem'in şekillenmesinde kullanılan balçığı dünyadan getirenin İblis olduğunu" yazar.

Tekvin 2.23 de "Adam (İbranice İş) 'şimdi bu kanım ve canımdır. İsmi Kadın (İbranice İşa) olsun, çünkü Adam'dan (İş) alındı.

İbranice "İş" anlam olarak ateş, alev anlamına gelir. Buna Türkçe karşılığı "ruh" diyebiliriz. Adam'dan alınan "ruh" ile Kadın (İşa) canlandırıldı.

Tekvin 2.8 de Cennet Bahçesi kurulur ve Tekvin 2.19 da " Tanrı tüm vahşi hayvanları ve gökyüzünün tüm kuşlarını topraktan şekillendirmişti." İbaresini geçer. Dikkat edilirse Adem ve Havva cennette iken yeryüzünde tüm vahşi hayvanlar ve kuşlar hala topraktan şekil halindedir ve onlara ismini bizzat Cennet'ten Hz. Adem verecektir.

İslami inanişaya göre de; "Âdem'in kalıbını kırk gün bir yana bıraktı. ... Allah, Hz. Adem'e biçim verip, nefesi ile ruh üfledi, onu inci ve yakuttan tahtına oturttu, keramet elbisesini giydirdi"

Hadis-i Kutsi'de buyruldu : " Ben Adem'in toprağını kırk sabah (yed-i) kudretimle yoğurdum." Yani kırk gün, (o alemin her günü) dünya seneleriyle tam kırk bin yıl kadar uzun bir zaman dilimidir. Sonra Allah onu kırk yıl terk etti yani olduğu gibi bıraktı. Ta kuruyuncaya kadar. Hz. Adem Aleyhisselam'ın çamuru " salsal " (kuru balçık) haline geldi. Salsal, kurumuş bir çamurdur. Gayet kuruduğu için "fehhar" yani balçıktan yapılan çanak, çömlek, testi ve bardak gibi ses veriyordu. Sonra Allah-ü Teâlâ Hazretleri onun üzerine tam otuz dokuz (39) yıl " hüzün " üzüntü yağmurunu yağdırdı. Sonra onun üzerine bir sene de " sürur " yani sevinç yağmurunu yağdırdı. Bundan dolayı insan olgunun düşünce ve üzüntüleri çok olur. Lakin akıbeti sevinçle biter."

Abdullah bin Abbas'tan rivayet edildiğine göre, Resulullah –s.a.v- Efendimiz bir Hadis-i Şerif'lerinde Âdem Aleyhisselam'ın çamur halinden başlayarak her yaratılış merhalesinde kırk yıl kaldığı beyan buyrulmaktadır.

Tevrat inancına göre, yeryüzü ve gökyüzü üzerinde yaşayanlar bir şekil (prototip) üzere idi.

Tevrat'a göre insan kendi benzeyişinde yaratıldı. Bunun anlamını Musevi din adamları şöyle açıklar; "Tanrı görüntü ve benzeyiştten maksat, yaratmadan önce belirlediği prototip ifade edilir. (Raşi) Buna göre görüntü önceden belirlenen (kırk gün/yıl kurumaya bırakılan) şekil olup, benzeyište; anlama kabiliyeti, zekayı kapsamaktadır. Bu prototip Kabala'da "Adam Kadmon" (ilksel insan) olarak geçer.

(Fikir ve sanat eserleri kanununa göre her hakkı saklı olup, kısmen yada tamamen kopyalanamaz)

Cennet yaratıldıktan sonra Adem ve Havva (iş ve işa-alev-ateş-ruh) için "iyiyi ve kötüyü bilme ağacından" başka her ağaçtan yenmesine izin verilmiştir.

Tevrat yorumlarında iyi ve kötüyü bilme ağacının meyvesinden yiyenin cennete olmayan kötülüğü bilme özelliğine sahip olacağına dolayısı ile cennete kalmasının imkansız olduğunu belirtmişlerdir.

Havva, iblisin kandırması ile bu ağacın meyvesini yer ve ilk günahı (Tanrının sözünü tutmama) işler. Âdem'e bunun meyvesini sunar. Tevrat' ta bunun meyvesinin ne olduğunu yazmaz. Ancak "Enok Kitabında (31/4)" bunun meyvesinin "üzüm" olduğu açıklanır. Süryani Hristiyanlığında bunun meyvesinin üzüm olduğu kabul edilir. Üzüm' den meydana gelen şarabın yasaklanmasının temeli "ilk günaha neden olmasından " kaynaklanıyor olabilir. Üzüm kolay fermente olan ve sarhoş eden özelliğe sahiptir. Alkol, Tanrının verdiği akı, iyiyi ve kötüyü ayırma (muhakeme) gücünü insan başından alır ve insanı bilmeden kötülük yapmasına neden olabilir.

Havva'nın günaha girip yasak meyveyi yemesine rağmen, Tanrı'ya gönülden bağlı Âdem başta ikramı kabulde tereddüt eder. Meyveyi yemesi halinde ceza göreceğini ve cennetten atılacaklarını tahmin eder. Neden, Âdem yasak meyveyi yemiştir? Çünkü Âdem, Havva'yı çok sevmektedir. Havva'yı tek başına cenneti bırakıp, gitmesini istemez.



Cennet içinde yaratışında ve geçen hayatında Âdem ve Havva, iş ve işa (eril ruh-dişi ruh) olarak bulunuyordu, tırnak benzeri bir madde ile kaplıydı. Şimdi cennetten kovulmuş, Âdem toprak ile uğraşma ile Havva ise acılar içinde çocuk doğurma ile cezalandırılmıştır. (Cennet' te bu iki eylem demek ki Tevrat'a göre yoktur)

Tekvin 3.17 de Tanrı, Âdem'e kızar ve cennetten kovar. Sonra onlara şunu yapar; 3.31 "Tanrı, Adam ve eşine deri giysiler yaptı ve onları giydirdi." "Tırnak gibi" tarif edilen bedeni kaplayan nesneden, "dünyevi deriye" geçiş olmuştur.

Burada anlatılan ikinci ve ayrı bir hikaye değil, birinci hikayeyi tamamlayan bir durumdur. Yani mevcut olan farklılık değil, birbirini tamamlayıcı durumdur. Birinci bedenlerinden yani cennetteki ruhsal (iş-işa) bedenden, dünya bedenine geçiştir.

Adem dünyada değil, cennette yaratılmıştır. Dolayısı ile yaratılış mı? yoksa türeyiş mi? tartışmasının anlamı yoktur. Dünya koşulları cennet koşullarından farklıdır ve bu tartışma bir sonuca ulaşmaz.

(1) Tevratın "alef" harfi ile başladığını kabul etmeyen Hahamlar, gayet iyi bilir ki; Tevratın ilk babındaki birinci harf "alef", ikinci ayetin ilk harfi Bet, bu böyle devam eder. Birinci Babta her ayet sıra ile İbrani alfabesinin 22 harfi başlar. İkinci Babın ilk harfi alef ile başlar ve sıra ile devam eden her ayet alfabeyle takip eder. Üçüncü Bab, ilk iki ayeti alfabenin ilk harfi ile başlar, takibinde her ikişer ayet alfabenin harfleri başlar. Şimdi bu durum sabit iken, hiç bir Haham artık Tevrat'ın "alef" ile başladığını ret edemez ve ilk ayetin çözümü "ab-reşit" ile anlaşılmalıdır.

[status publish]

[geotag on]

[publicize off|twitter|facebook]

[category araştırma]

[tags TARİH : Tevrat'ta yaratılış ve Hz. Adem]